

Bushadministration, så vi sikrer, at der kan tegne sig en fremtid for Irak. Vi tror i SF, at vi bedst gør det ved at følge den spanske model og give irakerne det fulde ansvar for så vel den politiske og den økonomiske som den militære udvikling.

Jeg savner måske svar fra regeringen på, hvor regeringen står i det slagsmål, der i dag udfolder sig for åbent tæppe mellem Blair og Bush. Det er Blairs position, at ikke kommandoen over, men beslutningen om, hvor militærstyrker skal sættes ind, skal tages af FN og irakerne og ikke af den amerikanske besættelsesstyrke. Hvor står den danske regering i den konflikt?

På samme måde når det skal afgøres, hvem der skal have indflydelse på økonomien, og hvem der skal sikre, hvor pengene bliver af: Hvem skal have det afgørende ord, det fulde ansvar? Skal det fortsat være amerikanerne i sindrige konstruktioner, eller skal det være FN og irakerne selv? Det er de afgørende spørgsmål, som jeg synes, denne debat burde give svar på.

I SF tror vi, at vejen ud af den nuværende situation er, at krigs- og besættelsesmagterne siger undskyld til den irakiske befolkning for at have gjort noget, der var begrundet med forkerte oplysninger; for at have begået mange overgreb, der ikke findes undskyldninger for; for ikke at have kunnet skabe den manglende sikkerhed; for alle de falske begrundelser undervejs og for alle de mange dræbte. Derefter skal FN sammen med det irakiske styre placeres i den afgørende position.

SF tror, vi bedst kan lægge tryk på amerikanerne og få dem til at nå frem til den erkendelse ved at vælge den spanske model, og derfor kan SF ikke støtte det fremsatte forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Situationen i Irak har på det seneste udviklet sig i temmelig fortvivlende retning. Daglige terrorhandling, gengældelser, bombardementer, mange omkomne irakere og også mange omkomne fra koalitionen. Det er en situation, vi kender så godt, men samtidig er det sådan, at genopbygningen også er stærkt nødlidende.

Kl. 14.05

Genopbygningen forsinkes og fordyres i grotesk grad af, at der oven i de almindelige vanskeligheder ved genopbygning også er store sikkerhedsproblemer. Det anslås, at der er 20.000 civile vagtfolk beskæftiget i Irak, efter sigende til

lønninger på mellem 1.000 og 1.500 dollars om dagen, og det lægger en enorm byrde på genopbygningen. Vanskelighederne ved genopbygningen bevises af bare et enkelt tal: USA havde sat 18,4 mia. dollars af til genopbygningen i det første år, men efter et halvt år er der brugt ca. 2 mia. dollars, altså kun en lille del af genopbygningsbistanden. Resten kan ikke bruges fornuftigt på grund af usikkerhedssituationen.

Også vores eget bidrag viser det meget godt. I huj og hast gennemførte vi i efteråret en særlig eksportkredit på 1 mia. kr., der skulle stilles til rådighed for Irak, men til dato er der efter de oplysninger, man har fået i Finansudvalget, kun brugt 7 mio. kr. af eksportkrediten. Eksporteventyret fra efteråret er svundet ind til ingenting på grund af vanskelighederne ved at planlægge og gennemføre genopbygningsarbejdet.

Derfor er der grund til at sige, at både når det drejer sig om omkostningerne i menneskeliv, og når det drejer sig om genopbygningen, er det faktisk et meget sort billede, der stiger frem. Vi er meget langt fra det idylliske billede, som i perioder er blevet givet af VK og Dansk Folkeparti.

Nu står vi over for den måske mest afgørende fase i Irakkrisen, siden den begyndte. Den 30. juni skal irakerne overtage det civile ansvar og regeringsmagten, og samtidig skal en ny provisorisk irakisk regering gennemføre valg. Hvis ikke magtoverdragelsen pr. 30. juni bliver reel, tyder alle hidtidige erfaringer på, at det vil gå galt i Irak, og så kan grundlaget for en forlængelse af det danske bidrag og også den folkelige tilslutning i hvert fald forsvinde.

Det Radikale Venstre støtter vedtagelsen af det foreliggende beslutningsforslag. Vi mener ikke, at netop tidspunktet nu, få uger før irakerne overtager magten, er det rigtige tidspunkt til at trække de danske tropper ud, men vi er meget betænkelige ved udviklingen og vil følge den nøje i Det Radikale Venstre.

Jeg vil gerne til sidst spørge udenrigsministeren: Er det ikke rigtigt forstået af mig, at hvis der ikke kommer en ny FN-resolution, kører tilstedeværelsen i Irak videre på basis af resolution 1511, som udløber den 15. oktober? Eller med andre ord: Hvis der ikke kommer et nyt grundlag for de danske styrkers tilstedeværelse, er vi nødt til at trække tropperne ud den 15. oktober, altså før det egentlige udløb i henhold til beslutningsgrundlaget?

Jeg vil gerne sige, at jeg tror, det er vigtigt, at den danske regering gør to ting over for amerikanerne i denne fase. For det første skal det un-